

Pokud se vám zdá, že mi hned na začátku nadpisu vypadla dvojka, tak se vám to opravdu jen zdá. Z důvodu změny pořadatele (Jirka Rážek uspořádal neuvěřitelných a krásných dvacet ročníků, díky mu za založení, udržení a rozvinutí tradice) se začal festival trampské muziky v Pikovicích číslovat od jedničky a jmenovat tak, jak je uvedeno v nadpisu. Novým pořadatelem se stal Míla Pražák s týmem mladých lidí z přírodní školy, včetně jejího ředitele, který má za sebou deset ročníků Folkové Ohře, staronovým zvukařem zůstal Pája Jindrák a moje maličkost spolu s Mílou moderovala přehlídku trampských kapel, která byla na jednu stranu takřka standardní - **Poutníci, Paběrky, Jitka Vrbová, Taxmeni** či **Vlak na Dobříš** a tito jmenovaní také předvedli své standardně dobré trampské výkony, na druhé straně pak i trochu nestandardní a inovační. Zahajoval

Scarabeus

, který byl zjevením i pro mnohé později účinkující, stejná sestava jako v začátcích kapely, vyzrálost jako po desítkách let působení. Premiéru v Pikovicích

měl **Pacifik** a ukázal, že tam patří. Méně neobvyklým, ale přesto stále neobvyklým zjevem byli **Hoptropáci**

- jejich prosté, melodické a přehledně vystavěné písničky stále účinkují, Hoptropáci vystoupení doprovodili řadou autentických vzpomínek, dokazujících, že trampskou muziku nejen hrají, ale trampingem aktivně žijí. Každé Pikovice měly i bonbónek pro osvěžení - tentokrát jím měl být

Spirituál Kvintet

(splněný sen Míly Pražáka mít je na festivalu), ale ne úplně to vyšlo. Spirituálové předvedli své špičkové kousky, vyladěné především do folklórně - folkova a národně obrozenecky a na to publikum nezabralo. Kdyby bývali Spirituálové věnovali výběru repertoáru menší péči a prostě zahráli největší pecky ze své první či druhé desky, sklidili by úspěch. To bylo poznat, jak publikum ožilo při Mlýnech a opět upadlo do letargie například při Houserovi tety Róny (což je jinak super vtipná píseň, ale holt pro jiné publikum a do jiného prostředí). Na základě toho jsem se bál, jak publikum přijme závěrečnou

Epy de myi

. Protože vystupovali od půl desáté, tedy po odjezdu posledního vlaku na Prahu, zůstalo jen nejvěrnější publikum (i tak to byly cca dvě stovky lidí z celkového cca tisíce, kteří na festival zavítali - velmi slušné, vzhledem k nejistotám, které do jara kolem Pikovic panovaly), a toto publikum Epíky náležitě ocenilo. Platí to nejen pro zasvěcené, kteří kapelu znali, ale i pro nezasevěčené, pro které byla překvapením. I klasičtí tradiční trampové komentovali jejich výkon pochvalným mručením, že ti "mladoši" umí. Aby ne - dokázali zahrát nejen svůj repertoár, ale i unplugged repertoár tria PPM či Beatles, když nakrátko vypadl proud. Jakkoliv jsem to, přiznám

1. ročník Trampských Pikovic

Napsal uživatel Miloš Keller

Neděle, 26 Květen 2013 22:26

se, nečekal, byla Epy de mye opravdovým vrcholem festivalu a vystoupení se jim povedlo. Jen kdyby byli dochvilnější, na pódiu už byl přidráťován ke kytáře náhradník, když Jan Přeslička teprve dorazil. Díky i Vlaku na Dobříš, který ochotně přidával a prodlužoval tak šance Epíků.

Festivalu přálo i počasí - vydatný noční déšť skončil v 8.00 a se začátkem festivalu v 11.00 vysvitlo i slunce, které pak odpoledne doslova letně pálilo. Lze konstatovat, že i přes určité napětí před festivalem se festival podařil a jak jsem snad vyrozuměl, mohli bychom se těšit i na další ročník. Tak ať to vyjde.